

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název: Absolutní Já a pojem vědění ve filosofii J. G. Fichta

Autor: Lukáš Kollert

Autor v předložené práci sleduje systematický cíl, jímž je výklad povahy, struktury a geneze předmětného vědomí, vědomí o předmětech ve světě či, jak to autor sám označuje, našeho setkávání se s předměty ve světě. Tohoto cíle má být dosaženo explikací Fichtových úvah o vědomí v rámci tzv. jenského vědosloví. Považuji za nutné zdůraznit a ocenit již okolnost, že autor přistupuje k výkladu filosofického textu s předem jasně stanoveným systematickým záměrem. Autor nejprve analyzuje základní struktury předmětného vědomí. Na jejím základě dospívá k tezi, která je charakteristická nejen pro Fichtovo vědosloví, nýbrž pro *idealistické* výklady fenoménu vědomí obecně, totiž k tezi, že veškeré předmětné vědomí je třeba založit v původním, na předmětné vědomí neredukovatelném sebevědomí subjektu předmětného vědomí. Proto autor následně zkoumá základní podobu a genezi sebevědomí. Autor analyzuje problém nekonečného regrese, na který Fichte při výkladu tohoto fenoménu narazil a pokusil se jej vyřešit pomocí pojmu intelektuálního názoru. To, co je třeba na práci rovněž ocenit, je dále okolnost, že autor vědom si nesamozřejmosti a problematičnosti obvyklého označení Fichta jako idealisty, analyzuje různé formy idealismu. K tomu ovšem přidává oprávněně ještě pojmy dogmatismu a realismu, neboť Fichte jednak vymezuje své vědosloví, které chápe v návaznosti Kanta jako transcendentální či kritický idealismus, vůči dogmatismu, a jednak sám označuje vědosloví jako reál-idealismus. Autor tak nejprve zkoumá vztah idealismu a dogmatismu, a následně rozlišuje a zkoumá ve vzájemném vztahu kvalitativní resp. kvantitativní idealismus a realismus. Chtěl bych zdůraznit, že autorova diskuse těchto termínů je velmi důkladná, pečlivá a vyčerpávající. Následně aby vyložil existenci vjemové rozmanitosti, což se ukazuje být v určitých pojetích jak idealismu, tak také realismu velkým problémem, provádí autor interpretaci jednoho z nejobtížnějších teorémů Fichtova jenského vědosloví, teorému nárazu (Anstoss).

Jak je tedy patrné, má práce promyšlenou a srozumitelnou výstavbu, ve které jsou dobře zdůvodněny přechody mezi jednotlivými částmi. Autorovy argumentace a výklady jsou přesvědčivé. Po jazykové stránce vykazuje práce také poměrně vysokou úroveň. Celkově bych chtěl zdůraznit, že práce přesahuje požadavky kladené na bakalářskou práci, a to svým

textovým rozsahem, složitostí stanoveného tématu a úrovni jeho zpracování, schopností samostatného kladení a řešení systematických problémů, schopností srozumitelně interpretovat poměrně složité Fichtovy texty v originále a nakonec i úrovni práce se sekundární literaturou, o čemž nejlépe svědčí velmi rozsáhlý poznámkový aparát.

Práci navrhuji hodnotit jednoznačně známkou 1.

PD Jindřich Karásek, Dr.

PD Jindřich Karásek, Dr.